

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821201836
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6821201836.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v spore žalobkyne W. U., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom M. J. XXX, právne zastúpenej JUDr. Janou Ježíkovou, advokátkou, so sídlom Kúpeľná 487/19, Revúca, proti žalovanému R. I., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX, právne zastúpenému JUDr. Ladislavom Csakóom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 4, Rožňava, o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 8C/29/2021-96 z 2. júna 2022, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyni ani žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Revúca (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Revúca č. k. 6C/35/2020-24 zo dňa 23. 09. 2020, a to v časti, v ktorej bol žalovanému uložený zákaz približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov a v časti, v ktorej bola nariadená kontrola dodržiavania neodkladným opatrením uloženého zákazu technickými prostriedkami: osobným identifikačným zariadením, zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby a zariadením varovania blízkosti (I. výrok). Vo zvyšnej časti návrh žalovaného zamietol (II. výrok) a vyslovil, že žiadna strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

2. Prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na zrušenie jeho prvého rozhodnutia odvolacím súdom a v nadväznosti na to vysvetlil dôvody, pre ktoré rozhodoval o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia v inom konaní než v konaní sp. zn. 6C/35/2020, v ktorom bolo neodkladné opatrenie nariadené. Následne aplikujúc ust. § 334 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) skonštatoval, že ohľadne žalovanému uloženého zákazu približovať sa k žalobkyni odpadli dôvody nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 1T/85/2021-524 zo dňa 06. 12. 2021 (právoplatným dňa 06. 12. 2021) bola schválená dohoda o vine a treste a žalovanému bola (okrem iného) uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej bydliska. Neodkladným opatrením skôr uložený zákaz je teda zahrnutý v zákaze uloženom trestným rozsudkom a preto nie je dôvod, aby oba zákazy existovali popri sebe, pričom ďalšie trvanie neodkladného opatrenia neodôvodňuje ani skutočnosť, že kontrola uloženého zákazu priblíženia technickými prostriedkami nebola trestným rozsudkom nariadená. Kvôli zrušeniu neodkladného opatrenia v tejto časti odpadla potom aj potreba kontroly technickými prostriedkami. Prvoinštančný súd však dospel k záveru, že právoplatným odsúdením žalovaného neodpadol dôvod nariadenia neodkladného opatrenia ohľadne žalovanému uloženej povinnosti zdržať sa kontaktovania žalobkyne. Zákaz kontaktu nebol žalovanému v trestnom konaní uložený, v tejto otázke má neodkladné opatrenie povahu trvalej úpravy pomerov

sporových strán a navyše nejde o neprimeraný zásah do práv žalovaného. Preto v tejto časti prvoinštančný súd návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 2 CSP vzhľadom na porovnateľný úspech oboch sporových strán - žalobkyňa mala úspech pokiaľ išlo o rozhodovanie o návrhu na zrušenie povinnosti žalovaného zdržať sa jej kontaktovania a žalovaný pokiaľ išlo o rozhodovanie o návrhu na zrušenie zákazu priblíženia sa k žalobkyňi.

3. V zákonnej lehote podali proti uzneseniu odvolanie obe sporové strany.

4. Žalobkyňa odvolaním napadla I. výrok uznesenia prvoinštančného súdu požadujúc ho zmeniť a návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia aj v tejto časti zamietnuť, pretože podľa nej prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). V odvolaní poukázala na motiváciu žalovaného, ktorá ho viedla k uzavretiu dohody o vine a treste a na jeho správanie sa, ktorým jej dáva najavo, že nebude rešpektovať žiadne súdne rozhodnutie. Žalovaný spôsobom svojho života nepreukázal, že by kontrola technickými prostriedkami splnila účel a už ďalej nie je potrebná, naopak, preukázal, že je pre ňu stále potenciálnou hrozbou o čom svedčí množstvo oznámení podaných probačnému úradníkovi. Podľa žalobkyne je zrušenie kontroly dodržiavania zákazu priblíženia technickými prostriedkami predčasné. Jej ochrana je pritom dôležitejšia ako možnosť žalovaného pohybovať sa bez lokalizačného zariadenia.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení označil odvolanie žalobkyne za nedôvodné. Poukázal na to, že uzavretie dohody o vine a treste bolo prejavom jeho sebareflexie. Poprel tvrdenia žalobkyne, že by nerešpektoval uložené obmedzenia a že by bol pre ňu hrozbou.

6. V následných vyjadreniach žalobkyňa i žalovaný neuviedli nič právne relevantné pre rozhodnutie odvolacieho súdu, keď žalobkyňa popisovala súčasné správanie sa žalovaného voči nej, ktoré má svedčiť o potrebe ďalšieho trvania neodkladného opatrenia a žalovaný zasa tvrdenia žalobkyne popieral poukazujúc na to, že nič také nepreukázala.

7. Žalovaný podal odvolanie (označujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP) proti II. a III. výroku uznesenia prvoinštančného súdu, ktoré navrhol zmeniť a neodkladné opatrenie zrušiť v celom rozsahu, alternatívne navrhol uznesenie zrušiť a vrátiť vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že prvoinštančný súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení musí byť preukázaná nielen danosť práva, ale aj potreba neodkladnej úpravy pomerov. Žalobkyňa netvrdí ani nepreukazuje, že by ju nejakým spôsobom kontaktoval, hoci konflikt sa udial ešte pred dvoma rokmi. Neodkladné opatrenie vo forme zákazu kontaktovania iného môže byť nariadené iba ak je daná hrozba takého kontaktovania a v tomto prípade to splnené nie je. Súčasne prvoinštančný súd nezodôvodnil, prečo a dokedy považuje za potrebnú existenciu neodkladného opatrenia a tak i z tohto hľadiska je uznesenie prvoinštančného súdu nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Ďalej žalovaný namietal, že prvoinštančný súd nezistil žiadnu takú skutkovú okolnosť, ktorá by odôvodňovala trvanie neodkladného opatrenia. Súčasne je nelogické, ak na jednej strane zrušil zákaz priblíženia (a s tým súvisiacu kontrolu jeho dodržiavania) a ponechal zákaz kontaktovania. Tento zákaz predstavuje obmedzenie jeho ústavných práv, ktoré v súčasnej situácii nemá žiaden konkrétny podklad. Prvoinštančný súd pochybil aj v tom, že sa nesprávne vysporiadal s proporcionalitou neodkladného opatrenia, pretože neskúmal, či uložené obmedzenie nie je neprimerané, resp. nad nevyhnutný rozsah, čo platí najmä vzhľadom na skutočnosť, že neodkladné opatrenie nie je nijak časovo ohraničené. Naostatok je nesprávnym aj výrok uznesenia o trovách konania, pretože jeho úspech v konaní je „ďaleko významnejší“ ako úspech žalobkyne, pričom prvoinštančný súd nerozhodol o trovách skoršieho odvolacieho konania, v ktorom mal plný úspech.

8. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

9. Na základe odvolania žalobkyne i žalovaného krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

10. Predmetom konania bol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Revúca č. k. 6C/35/2020-24 zo dňa 23. 09. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/82/2020-123 zo dňa 18. 01. 2021. Uznesenie o neodkladnom opatrení nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 01. 2021 a bola ním žalovanému uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek kontaktovania žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, priamo alebo prostredníctvom tretích osôb. Žalovanému bol tiež uložený zákaz približovať sa k osobe žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov v súvislosti s čím bola nariadená kontrola dodržiavania uloženého zákazu technickými prostriedkami (osobným identifikačným zariadením, zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby a zariadením varovania blízkosti) a povinnosť podrobiť sa a strpieť inštaláciu vymenovaných technických prostriedkov a ich používanie (a za týmto účelom bol žalovaný povinný podrobiť sa pokynom probačného a mediačného úradníka).

11. Z odôvodnení týchto súdnych rozhodnutí vyplýva, že dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia bolo predovšetkým osvedčenie fyzického útoku žalovaného voči žalobkyne zo dňa 10. 09. 2020, ktorý skutok bol v tom čase predmetom prebiehajúceho trestného stíhania a z toho vyplývajúca obava žalobkyne z ďalšieho protiprávneho konania žalovaného voči nej. V tom čase teda posúdenie rozhodujúcich okolností nasvedčovalo násilnému správaniu sa žalovaného voči žalobkyne, ktorej tak bola neodkladným opatrením poskytnutá ochrana pred (ďalšími) prípadnými neoprávnenými zásahmi žalovaného do jej osobnostných práv.

12. V súčasnosti sa však situácia zmenila. V čase nariadenia neodkladného opatrenia prebiehajúce trestné stíhanie je už v súčasnosti ukončené s tým výsledkom, že rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 1T/85/2021-524 zo dňa 06. 12. 2021 (právoplatným dňa 06. 12. 2021) o schválení dohody o vine a treste bol žalovaný uznaný za vinného zo zločinu vydierania, prečinu nebezpečného prenasledovania, prečinu ublíženia na zdraví a z prečinu porušovania domovej slobody, ktorých sa dopustil voči žalobkyne na skutkovom základe ako je popísaný v skutkovej vete uvedeného rozsudku a bol mu za to uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorého výkon bol žalovanému podmienene odložený a uložený mu bol probačný dohľad so skúšobnou dobou v trvaní 36 mesiacov. Okrem toho bola žalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepribližovať sa k žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia (a tiež nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a osobne alebo verejne sa ospravedlniť žalobkyne).

13. Za tohto stavu preto prvoinštančný súd správne aplikoval ust. § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh zruší neodkladné opatrenie, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Aj podľa odvolacieho súdu odpadol dôvod nariadenia neodkladného opatrenia, pokiaľ ide o neodkladným opatrením prv žalovanému uložený zákaz priblíženia sa k osobe žalobkyne, pretože takýto zákaz má v rámci odsúdenia žalovaný uložený právoplatným trestným rozsudkom ako súčasť podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody. Dodržiavanie trestným rozsudkom uloženého zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobkyne je predpokladom podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody. Jeho prípadné porušovanie môže viesť k premene trestu odňatia slobody na nepodmienený, čo je otázkou skúmania súdu v rámci trestného vykonávacieho konania (viď § 418 a nasl. Trestného poriadku) a nie otázkou ďalšieho trvania neodkladného opatrenia nariadeného prvoinštančným súdom, ako na to mylne poukazovala žalobkyňa vo svojom odvolaní, v ktorom navyše nijak nekonkretizovala, ktoré skutkové zistenia prvoinštančného súdu sú nesprávnymi a v čom. Za súčasného stavu, kedy osobnosť žalobkyne a v širšom zmysle jej osobnostné práva sú chránené trestným rozsudkom, patria okolnosti uvádzané žalobkyňou na posúdenie súdu v rámci trestného konania v súvislosti s rozhodovaním o prípadnej premene trestu a nie sú právne relevantnými pre ďalšie trvanie neodkladného opatrenia. Inak povedané, v súčasnosti tvrdené (ne)dodržiavanie zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobkyne nemá právnu relevanciu vo vzťahu k posúdeniu toho, či dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia odpadli alebo nie. Podľa odvolacieho súdu skutočnosť uloženia zákazu priblíženia sa žalovanému k žalobkyne v rámci trestného konania je teda okolnosťou znamenajúcou odpadnutie dôvodu nariadenia neodkladného opatrenia. Ako správne poznamenal prvoinštančný súd, na tom nič nemení skutočnosť, že kontrola predmetného zákazu technickými prostriedkami (v zmysle zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami) nebola trestným rozsudkom uložená, pretože ju nemožno nahrádzať kontrolou duplicitného zákazu uloženého neodkladným opatrením.

14. Z uvedených dôvodov bolo odvolanie žalobkyne nedôvodné. Prvoinštančný súd vecne správne rozhodol o zrušení neodkladného opatrenia ohľadne zákazu priblíženia, čím potom logicky odpadá aj nutnosť kontroly jeho dodržiavania technickými prostriedkami a preto odvolací súd napadnuté uznesenie v tejto časti (v jeho I. výroku) potvrdil.

15. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že prvoinštančný súd vecne správne rozhodol aj o tej časti návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, v ktorej žiadal zrušiť neodkladným opatrením uloženú povinnosť zdržať sa kontaktovania žalobkyne (II. výrok uznesenia).

16. V prvom rade odvolací súd k odvolacím námietkam žalovaného uvádza, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil v súlade s § 236 CSP, podľa ktorého má uznesenie obsahovať (okrem iného) stručné odôvodnenie. V tomto smere prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí dostatočne jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k presvedčeniu o tom, že dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia ohľadne žalovanému uloženej povinnosť zdržať sa kontaktovania žalobkyne neodpadol (viď posledný odsek 13. bodu odôvodnenia napadnutého uznesenia). Prvoinštančný súd sa teda nedopustil nesprávneho procesného postupu, ktorým by žalovanému znemožnil uskutočňovať procesné práva v miere porušujúcej jeho právo na spravodlivý proces. Strana sporu má totiž právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva jasné odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a toto napadnuté uznesenie spĺňa. Právu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré snáď i na menšom priestore, ale práve o to koncentrovanejšie ponúka v odôvodnení vysvetlenie všetkých relevantných argumentov strán a úvah súdu, ktoré viedli k určitému záveru majúcemu odraz vo výroku (výrokoch) rozhodnutia. Právom sporovej strany nie je dostať odôvodnenie rozhodnutia zodpovedajúce jej (subjektívnym) predstavám.

17. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie v žalovaným napadnutej časti odôvodnil tým, že „Pokiaľ ide o povinnosť žalovaného zdržať sa kontaktovania žalobkyne, súd má za to, že právoplatným odsúdením žalovaného, uložením trestu a príkazu nepribližovať sa k žalobkyňou neopadol dôvod, pre ktorý bolo toto neodkladné opatrenie nariadené. Zákaz kontaktu žalovaného so žalobkyňou nebol v trestnom konaní uložený. Neodkladným opatrením ukladajúcim povinnosť zdržať sa kontaktovania žalobkyne sa dosiahla trvalá úprava pomerov strán sporu, ktorá zabezpečuje ochranu práv žalobkyne, bráni hrozbe neoprávneného zásahu do jej práv, prípadne i vzniku ujmy na jej strane. Neodkladným opatrením sa neprimerane nezasahuje do práv žalovaného, sám uvádza, že nemá záujem žalobkyňu kontaktovať. Na základe uvedeného má súd za to, že nie je daný dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa povinnosti žalovaného zdržať sa úplne akéhokoľvek kontaktovania žalobkyne.“, čím prvoinštančný súd výstižne a správne pomenoval dôvody, pre ktoré návrh žalovaného čiastočne zamietol. Odvolací súd sa s týmito závermi prvoinštančného súdu stotožňuje.

18. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že pre ďalšie trvanie neodkladného opatrenia ohľadne povinnosti zdržať sa kontaktovania žalobkyne nebola preukázaná danosť práva ani potreba neodkladnej úpravy pomerov (keď žalobkyňa netvrdí ani nepreukazuje, že by ju nejakým spôsobom kontaktoval), odvolací súd zdôrazňuje, že v súvislosti s rozhodovaním o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP ide o posúdenie toho, či došlo k posunu (zmene) v rozhodujúcich okolnostiach do tej miery, že ďalšie trvanie neodkladného opatrenia už nemôže obstáť. Vychádzajúc z uvedeného nebolo v tomto prípade pre nariadenie neodkladného opatrenia rozhodujúce to, či a v akom rozsahu žalovaný žalobkyňu pred nariadením neodkladného opatrenia kontaktoval, ale to, že sa mal dopustiť protiprávneho správania sa voči osobnej integrite žalobkyne. Táto okolnosť sa následne v trestnom konaní potvrdila - žalovaný bol právoplatne odsúdený za viacero trestných činov, ktorých sa dopustil voči žalobkyňi a tým nieže odpadol dôvod nariadenia neodkladného opatrenia, ako si to mylne vykladal žalovaný, ale práve naopak. Žalovaný si asi dostatočne neuvedomuje, že je právoplatne odsúdenou osobou za trestnú činnosť spáchanú voči žalobkyňi, ktorá ako obeť trestného činu aj v rámci odvolacieho konania dala svojimi vyjadreniami dostatočne najavo, že si žiaden kontakt so žalovaným neželá. Dôvod na ďalšie trvanie neodkladného opatrenia sa v porovnaní so stavom existujúcim v čase jeho nariadenia teda ešte posilnil a preto i do budúcnosti je plne opodstatnenou existencia neodkladného opatrenia majúceho charakter trvalej úpravy pomerov žalobkyne a žalovaného. Trvalosť úpravy ako to konštatoval už prvoinštančný súd je potom i odpoveďou na (nedôvodnú) námietku žalovaného, že napadnuté uznesenie sa nevysporiada s časovým aspektom trvania neodkladného opatrenia.

19. Právoplatný odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 1T/85/2021-524 zo dňa 06. 12. 2021 je zasa podľa odvolacieho súdu odpoveďou na námietku žalovaného, že prvoinštančný súd nezistil žiadnu takú skutkovú okolnosť, ktorá by odôvodňovala trvanie neodkladného opatrenia. Práveže právoplatné odsúdenie žalovaného plne opodstatňuje ďalšie trvanie jemu uloženej povinnosti zdržať sa kontaktovania žalobkyne a ako už uviedol aj prvoinštančný súd, nejde o neprimeraný zásah do práv žalovaného. Ak totiž aj odvolací súd porovnáva ústavne garantované základné ľudské práva a slobody žalobkyne na jednej strane a žalovaného na strane druhej, nenachádza rozumne zdôvodniteľný podklad pre záver o neprimeranosti takého obmedzenia práv žalovaného ako páchatela, v dôsledku ktorého nesmie kontaktovať žalobkyňu ako obeť svojej trestnej činnosti. Inými slovami, protiprávne konanie žalovaného voči žalobkyňi, za ktoré bol právoplatne odsúdený je dostatočne dobrým dôvodom obmedzenia práv žalovaného za tým účelom, aby žalobkyňa bola trvalo chránená pred nechceným kontaktom z jeho strany. Tým je učinené zadosť i princípu proporcionality ako sa ho dovoľával žalovaný, lebo odvolací súd považuje za skutočne nenáležité jeho odvolacie tvrdenie, že je uloženou povinnosťou nekontaktovať žalobkyňu (t. j. obeť trestnej činnosti) neprimerane obmedzený vo svojich ústavných právach.

20. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil odvolací súd aj odvolanie žalovaného ako nedôvodné a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil, a to vrátane jeho výroku o trovách konania (III. výrok), kde prvoinštančný súd správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP založené na pomernom úspechu sporových strán. Prvoinštančný súd správne uviedol, že čiastočne mala úspech žalobkyňa a takisto čiastočný úspech mal aj žalovaný, pričom v prípade oboch ide o úspech pomerne porovnateľný. Žalovaný v odvolaní bližšie nevysvetlil svoje tvrdenie o tom, že jeho úspech v konaní bol „významnejší“, aj podľa odvolacieho súdu dosiahli žalobkyňa aj žalovaný pomerne rovnaký úspech a preto prvoinštančný súd opodstatnene žiadnemu z nich nepriznal nárok na náhradu trov konania.

21. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade boli obe strany v odvolacom konaní neúspešné so svojimi odvolaniami a preto odvolací súd vyslovil, že žalobkyňi ani žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (čím je rozhodnuté aj o trovách skoršieho odvolacieho konania).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).